827

പ്രാണേശാ! യേശുനാഥാ! നീയെനിക്കു മതിയെന്നേക്കും

1 തവമുഖത്തിൻ സൗന്ദര്യമെൻ കണ്ണുകൾ ക ിടുംതോറും
ഭുവനമതിലാഗ്രഹിപ്പാനൊന്നുമില്ലെന്നറിയുന്നു ഞാൻ-

2 അൻപുതിങ്ങും നിൻ സ്വരമെൻ കർണ്ണങ്ങളിൽ പതിയുന്തോറും
ഇമ്പമതിൽ വളരുന്നെനിക്കിമ്പമല്ല അന്യശബ്ദം-

3 വൻകൃപകൾ മൂലമെന്റെ സങ്കടങ്ങൾ തീർത്തിടുന്ന
നിങ്കലല്ലാതാശ ഭുവിയിങ്കലില്ലയീയെനിക്കു-

4 ശക്തിയേറിടുന്ന നിൻ സാന്നിദ്ധ്യമതിലുള്ള വാസം
തൃപ്തിയുമാനന്ദവുമെൻ ഹൃത്തിനേകിടുന്നു പാരം-

5 നിന്നിലുള്ള പ്രേമമെന്നിൽ നിന്നകറ്റിടുന്നതിന്നി-
ന്നൊന്നിനും കഴിഞ്ഞുവെന്നു വന്നിടുന്നതല്ല നൂനം- **E.I.J.**